

[Kim Behnke]

januar 1994 citeret for det absolut rigtige synspunkt, at skatten på arbejde – indkomstskatten – skal reduceres.

Indkomstskatten kan imidlertid reduceres på mange måder. Ministeren bedes derfor oplyse, hvilken metode ministeren foretrækker, f.eks. om den skattefri bundgrænse skal forhøjes, om bruttoskatten skal fjernes igen, om marginalskatterne skal sænkes, eller om ministeren foretrækker en helt fjerde model.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 605).

Spm. nr. S 607

Til *økonomiministeren* (2/2 94) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren sætte dato på, hvornår skatten på arbejde skal sættes ned?«

Begrundelse

Ministeren er i Børsen fra den 31. januar 1994 citeret for det fuldstændig rigtige synspunkt, at skatten på arbejde – indkomstskatten – skal sættes ned. Ministeren bruger en OECD-rapport som reference til udtalelsen. Da OECD-rapporten kommer med en anbefaling om hurtig reaktion i medlemslandene, ønsker spørgeren en tidsfrist fra ministeren for, hvornår danskerne kan forvente at deres indkomstskat kan blive sænket.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 605).

Spm. nr. S 608

Til *trafikministeren* (2/2 94) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren på baggrund af de seneste oplysninger om salget af ønskenummerplader tage initiativ til en sænkning af prisen på disse personlige nummerplader?«

Begrundelse

Salget af ønskenummerplader er kommet helt ned på omkring 30 stk. pr. måned. Det er markant færre end forventet ved vedtagelsen af loven om personlige nummerplader.

Da staten intet provenu får, hvis salget går helt i stå, er spørgsmålet, om det ikke vil være en fordel for staten, hvis prisen bliver reduce-

ret. Hvis en fremtidig pris på f.eks. 5.000 kr. pr. ønskenummerplade giver et øget salg, vil statens provenu hurtigt blive større end for nærværende. Prisfastsættelsen var ved lovvedtagelsen udtryk for et simpelt skøn. Erfaringerne har nu vist, at prisen blev sat for højt. Spørgeren ønsker derfor ministerens svar på dels, om prisen kan nedsættes, og dels, hvilken ny pris ministeren da vil foreslå.

Svar (9/2 94):

Trafikministeren (Trøjborg):

Muligheden for at erhverve ønskenummerplader blev etableret med vedtagelsen af lov nr. 279 af 8. maj 1991.

Af forarbejderne til loven fremgår, at det overlades til justitsministeren at fastsætte prisen for ønskenummerplader. Prisen bør kunne tilpasses efterspørgslen, men bør dog være så høj, at der sikres et betydeligt overskud – formentlig ca. 8.000 kr. pr. sæt.

Lovforslaget indeholder ikke nærmere oplysninger om størrelsen af de udgifter, som ønskenummerpladeordningen vil være forbundet med for politiet. Det er imidlertid tilkendegivet, at Rigspolitichefen skal have dækning for de merudgifter, som ønskenummerafgiften medfører.

Frem til vedtagelsen af lov nr. 386 af 20. maj 1992 var gebyrerne inden for færdselsområdet (og dermed også gebyret for ønskenummerplader) administrativt fastsat. Med lov nr. 386 blev de gældende gebyrer indarbejdet i færdselsloven. Selve størrelsen af gebyret beror på et skøn over de med ordningen forbundne udgifter.

Det fremgår af færdselslovens § 124 j, at der for ønskenummerplader skal betales et gebyr på 800 kr. for et sæt og 400 kr. for en enkelt plade. Endvidere fremgår det af § 124 k, at der ud over det i § 124 j anførte beløb skal betales 6.200 kr. for retten til ønskenummerpladerne.

Om baggrunden for størrelsen af det i dag gældende gebyr tillader jeg mig at henvise til justitsministerens besvarelse af 7. maj 1992 af Retsudvalgets spørgsmål 14 og 15, ad L 274 – bilag 2, der vedlægges i kopi. (Ikke optrykt her).

I anledning af det aktuelle spørgsmål har jeg anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

I sin udtalelse af 8. februar 1994 oplyser Rigspolitichefen, at der indtil dato er solgt